

voortvloeit uit een mededingingsbeperkende overeenkomst dan wel een misbruik van machtspositie uitmaakt.

Volgens het hof van beroep heeft DD Bikes niet aangetoond dat de weigering het gevolg is van of een toepassing is van een mededingingsbeperkende clause in een overeenkomst, of dat erkende distributeurs op grond van hun overeenkomst met Ducati weigeren reserveonderdelen te leveren aan DD Bikes. Rest nog de vraag of de weigering van Ducati een misbruik van machtspositie uitmaakt. Aangezien het hof net als de Europese Commissie van oordeel is dat de markt voor het herstel en onderhoud van motorfietsen merkspecifiek is, dient te worden vastgesteld dat Ducati een machtspositie heeft op deze markt. Het hof oordeelt dat Ducati zijn positie misbruikt door te weigeren reserveonderdelen te leveren aan DD Bikes. Deze weigering heeft immers tot gevolg dat DD Bikes niet actief kan zijn als hersteller van Ducati-motorfietsen waardoor de daadwerkelijke concurrentie op de markt wordt uitgeschakeld.

In tegenstelling tot de rechter in eerste aanleg oordeelt het hof van beroep dat het in zijn hoedanigheid van stakingsrechter Ducati niet kan verplichten om DD Bikes op te nemen in zijn netwerk als erkende hersteller, aangezien niet werd aangetoond dat Ducati beschikt over een netwerk van erkende werkplaatsen in België. Het hof beveelt Ducati daarentegen tot levering van onderdelen aan DD Bikes onder identieke voorwaarden als welke gelden voor zijn dealers alsmede tot het verlenen van toegang tot technische informatie. Hieraan wordt een dwangsom van 1.000 EUR per dag en per overtreding verbonden.

Auditoraat van de BMA 15 oktober 2014

Spira / De Beers

Zaak: MEDE-P/K-09/0019

MEDEDINGING

Belgisch mededingingsrecht – Rechtspleging – Sepot – Beslissing van het auditoraat

CONCURRENCE

Droit belge de la concurrence – Procédure – Classement – Décision de l'auditorat

Op 30 oktober 2009 diende de Antwerpse diamanthandelaar Spira een klacht in tegen diamantproducent De Beers bij het toenmalig auditoraat van de Raad voor de Mededinging en een verzoek om voorlopige maatregelen bij de voorzitter van de Raad voor de Mededinging. Deze klacht kwam er nadat een eerdere klacht van Spira bij de Europese Commissie was afgewezen (waartegen Spira beroep had aangetekend bij het Gerecht van de Europese Unie). Op 25 november 2010 werden voorlopige maatregelen toegekend en veroordeelde de voorzitter van de Raad voor de Mededinging De Beers tot het leveren van diamant aan Spira. Deze voorwaarden werden meermaals verlengd.

Op 11 juli 2013 wees het Gerecht het beroep van Spira tegen de afwijzingsbeslissingen van de Europese Commissie af. Het Gerecht bevestigde de beslissing van de Commissie om de klacht af te wijzen wegens onvoldoende gemeenschapsbelang. De Commissie had geoordeeld dat een complex onderzoek niet gerechtvaardigd was wegens de lage waarschijnlijkheid dat een inbreuk zou worden gevonden. Spira heeft geen beroep ingesteld tegen dit arrest.

Om dezelfde redenen heeft het auditoraat op 15 oktober 2014 besloten de klacht van Spira te seponeren. Het meent dat wanneer de Commissie, daarin gevolgd door het Gerecht, oordeelt dat de kans klein is dat een inbreuk zal worden vastgesteld en dat een complex onderzoek aldus niet is gerechtvaardigd, het auditoraat gelet op de beperkte middelen van de Belgische Mededingingsautoriteit tot eenzelfde conclusie dient te komen.

Hof van Justitie van de Europese Unie 12 november 2014

Guardian Industries Corporation en Guardian Europe SARL / Commissie

Zaak: C-580/12 P

MEDEDINGING

Europees mededingingsrecht – Procedure – Hogere voorziening – Vaststelling van prijzen – Berekening van de hoogte van de geldboete – Inaanmerkingneming van interne verkopen van de ondernemingen – Redelijke termijn

CONCURRENCE

Droit européen de la concurrence – Procédure – Pourvoi – Fixation des prix – Calcul du montant de l'amende – Prise en compte des ventes internes des entreprises – Délai raisonnable

Op 12 november 2014 heeft het Hof van Justitie het arrest van het Gerecht van de Europese Unie in de zaak *Guardian* gedeeltelijk vernietigd en de geldboete die aan Guardian werd opgelegd, met 1/3 verlaagd tot 103,6 miljoen EUR. Deze zaak vindt haar oorsprong in 2007, toen de Europese Commissie Guardian en haar concurrenten Asahi, Pilkington en Saint-Gobain veroordeelde voor het maken van prijsafspraken in de vlakglassector. Hoewel Guardian de kleinste producent was, kreeg zij de hoogste boete. Het beroep dat door Guardian was ingesteld tegen deze beschikking, werd op 27 september 2012 door het Gerecht afgewezen.

Voor het Hof van Justitie wierp Guardian op dat de Commissie en het Gerecht het beginsel van de gelijke behandeling hadden geschonden door bij de berekening van de geldboeten geen rekening te houden met de interne verkopen van de andere ondernemingen. Hierdoor kregen de verticaal geïntegreerde ondernemingen een naar verhouding lagere boete dan Guardian. Het Hof oordeelde dat geen onderscheid mag worden gemaakt tussen